

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1To/5/2025
Identifikačné číslo spisu:	9524100008
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:9524100008.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD., a JUDr. Emila Klemaniča na verejnom zasadnutí konanom 22. októbra 2025 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného L. W. pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného L. W. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 2T/1/2024, z 20. januára 2025

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušuje rozsudok Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 2T/1/2024, z 20. januára 2025

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku, podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku obžalovaného

L. W. nar. X. Y. XXXX vo P., trvale bytom W. I. č. XXX, okr. T.

oslobodzuje

spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/3 Gv 8/23/1000-9, z 9. januára 2024, podľa ktorej sa mal dopustiť zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona tak, že:

dňa 12.10.2021 v čase o 10:37 h počas výkonu služby na hraničnom prechode Výšné Nemecké, pracovisku osobná doprava - dovoz, pri vykonávaní colnej kontroly v pruhu D2 osobného motorového vozidla zn. Citroën C8, ev. č. Ukrajiny: H., ktorého vodičom bol občan Maďarska Y. P. (voči ktorému sa vedie osobitné trestné konanie, a o vine ktorého nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté), od ktorého za bezproblémové vybavenie a vykonanie colnej kontroly a za bezproblémový prechod štátnej hranice prijal úplatok vo forme bankovky nezistenej nominálnej hodnoty, ktorá bola vložená v cestovnom pase menovaného vodiča č. X., ktorý predložil k colnej kontrole.

preto, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 2T/1/2024, z 20. januára 2025 bol obžalovaný L. W. uznaný za vinného zo spáchania zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na skutkovom základe, že:

dňa 12.10.2021 v čase o 10:37 hod. ako colný kontrolór Colného úradu Michalovce, pobočka colného úradu Výšné Nemecké, osobné číslo: XXXX, počas výkonu služby na hraničnom prechode Výšné Nemecké, pracovisku osobná doprava - dovoz, pri vykonávaní colnej kontroly v pruhu D2 osobného motorového vozidla zn. Citroën C8, ev. č. Ukrajiny: H., ktorého vodičom bol občan Maďarska Y. P. (voči ktorému sa vedie osobitné trestné konanie, a o vine ktorého nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté), od ktorého za bezproblémové vybavenie a vykonanie colnej kontroly a za bezproblémový prechod štátnej hranice prijal bankovku nezistenej nominálnej hodnoty, ktorá bola vložená v cestovnom pase menovaného vodiča č. X., ktorý predložil k colnej kontrole.

Za to bol obžalovanému L. W. podľa § 329 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 56 ods. 1 Trestného zákona uložený peňažný trest vo výške 2.000 (dvetisíc) eur s tým, že podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Zároveň mu súd podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti výkonu funkcie v ozbrojených zboroch, štátnej službe alebo službe vo verejnom záujme na 3 (tri) roky.

Špecializovaný trestný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate nasledovne:

„Súd vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní a zhodnotením dôkazov jednotlivo aj v ich súhrne dospel k záveru, že obžalovaný sa konania dopustil tak, ako bol z neho uznaný za vinného vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný je z protiprávneho konania jednoznačne usvedčovaný obrazovo-zvukovým záznamom v podobe záznamov zo samotnej služobnej miestnosti colných kontrolórov na hraničnom priechode Výšné Nemecké, ako aj z vonkajších kamier snímajúcich priestory samotného hraničného priechodu a odbavovacieho priestoru. Skutkový dej zachytený na obrazovo-zvukovom zázname korešponduje so zabezpečenými listinnými dôkazmi a zodpovedá skutku uvedenému vo výrokovej časti rozsudku. Zabezpečené obrazovo-zvukové záznamy sú získané zákonne a v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane pred odpočúvaním informácie. Ide o zákonne získaný dôkaz, ktorý bol zabezpečený za splnenia tak formálnych ako aj materiálnych podmienok vyžadovaných osobitným zákonom. Súhlas sudcu Krajského súdu v Banskej Bystrici, a to č. k. Ntt/130/2021-667-V-KSBB, zo 16.08.2021, spĺňa materiálne, ako aj formálne podmienky v zmysle zákona o ochrane pred odpočúvaním, pričom je aj náležite odôvodnený a bol vydaný v súlade so zákonom s uvedenými skutkovými okolnosťami odôvodňujúcimi ich použitie. Uvedené záznamy je preto možné použiť aj v danom konaní obvineného, nakoľko boli vydané podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním. Zákonnosť použitia záznamov získaných v zmysle zákona o ochrane pred odpočúvaním v ďalšom konaní potvrdzuje aj stanovisko kolégia Najvyššieho súdu SR zo 17. júna 2020, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2020 pod zn. Tpj 46/2020. V tejto trestnej veci stíhaný skutok bol v rámci nasadeného informačno-technického prostriedku zaznamenaný náhodne ako vedľajší výsledok. Použitie takéhoto dôkazu v tejto trestnej veci je plne v súlade aj s § 114 ods. 7 Trestného poriadku, čomu zodpovedá aj vyššie uvedené stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR.

Zo zabezpečených kamerových záznamov sú zistené skutočnosti, ktoré sú premietnuté do skutkovej vety obžaloby. Aj z uvedeného priebehu skutkového deja, ktorý je hodnoverne zaznamenaný na jednotlivých kamerových záznamoch (najmä z priestorov služobnej miestnosti colných kontrolórov) je zrejmé, že počas kontroly motorového vozidla zn. Citroën C8, ev. č.: H., obžalovaný prevezme od vodiča doklady - cestovný pas, ktorý zbežne prelistuje, a potom počas kontroly stále drží v ruke, následne vykoná prehliadku vozidla a odíde do priestorov služobnej miestnosti colných kontrolórov. Po vojení do priestorov služobnej miestnosti si sadne za písací stôl, pričom papier s perom položí na stôl a cestovný pas drží v rukách pod stolom tak, aby nebolo vidieť ako v ňom listuje, pričom následne z neho vyberá bankovku nezistenej nominálnej hodnoty, ktorá rovnako tak aj vydáva charakteristický šuchotavý

zvuk, a ktorú po otvorení zipsu na ľavom náprsnom vrecku služobnej bundy, túto tam aj skryto vkladá a zasunie hlboko do vrecka bundy, následne vrecko zazipsuje. Až potom začne vykonávať úkony s cestovným pasom, v ktorom je vložená nezistená kartička, a to zapisovaním údajov na počítači do systému. Obžalovaný colník po prevzatí úplatku (vloženom v cestovnom pase), vedomý si, že odbavovací priestor snímajú viaceré kamery, postupoval tak až v služobnej miestnosti, aby nebolo zrejmé (vizuálne viditeľné), že za bezproblémové vybavenie a vykonanie colnej kontroly a za bezproblémový prechod štátnej hranice od vodiča vozidla zbral úplatok (bankovku nezistenej nominálnej hodnoty), ktorú vodič pripravil vopred a preventívne vložil do cestovného pasu, a túto si následne skryto schoval do jedného z náprsných vreciek na služobnej bunde. Vzhľadom na takto zadokumentované konanie obžalovaného colníka je zrejmé a najmä logické, že by takto nepostupoval v prípade, ak by nešlo o poskytnutý úplatok. V danom prípade by takéto správanie a konanie colníka nemalo žiaden zmysel a opodstatnenie a priečilo by sa štandardnej logike. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, aj vo vzťahu k subjektívnej stránke dotknutého trestného činu, je daný dôvodný záver, že obžalovaný, znály pomerov na hraničnom priechode Vyšné Nemecké, si bol vedomý, že poskytnutý úplatok vo forme bankovky nezistenej nominálnej hodnoty (minimálne však 5 EUR) mu vodič 'preventívne' odovzdal, resp. mu vopred pripravil a umožnil mu ju si zobrat' z predloženého cestovného dokladu, v snahe o bezproblémové vybavenie a vykonanie colnej kontroly a za bezproblémový prechod štátnej hranice.

Zhrnúc všetko vyššie uvedené je nutné dospieť k jedinému možnému vysvetleniu a ustáleniu skutkového deja tak, ako je to uvedené v skutkovej vete obžaloby, a to, že predmetnú bankovku mu cestujúci, znály pomerov na hraničnom prechode, vopred pripravil a vložil do cestovného dokladu. Následne obžalovaný, rovnako znály pomerov na hraničnom prechode, ešte pred vykonávaním akýchkoľvek úkonov s cestovným dokladom, si tento preventívne schoval pod písací stôl, zbežne ho prelistoval, pričom vôbec nebol prekvapený, keď v pase našiel vloženú bankovku, túto si opäť skryto vybral z pasu a rýchlo vložil do vrecka na bunde služobnej rovnošaty. Až následne začal vykonávať a dokončil administratívu spojenú s prepustením vozidla a cestujúceho na územie SR. Ak posádka vozidla nachystá pred colnou kontrolou do vlastného cestovného pasu preventívne pre colníka úplatok, robí to jednoznačne v úmysle získať určitý benefit v súvislosti s vykonaním colnej kontroly a s prechodom štátnej hranice. Ak colný kontrolór počas vykonania jeho právomoci v podobe vykonania kontroly motorového vozidla z cestovného pasu vezme tam posádkou pripravený úplatok, tento úplatok prijíma práve v súvislosti s vykonávanou kontrolou.

K námietke obhajoby, že jej nebol poskytnutý obrazovo-zvukový záznam v celosti je nutné uviesť, že obhajobe bol riadne poskytnutý celý obrazovo-zvukový záznam na HDD disku na hlavnom pojednávaní 18.11.2024 a obhajoba mala možnosť sa s ním riadne oboznámiť. Zo strany obhajoby nebolo navrhnuté žiadnu časť tohto záznamu prehrať na hlavnom pojednávaní.

K námietke obhajoby, že ITP boli použité nezákonne, pretože v utajovanej prílohe sa nachádza žiadosť o ukončenie vyhotovovania obrazovo-zvukových záznamov datovaná dňom 11.10.2021 a skutok sa stal 12.10.2021, je nutné uviesť, že v utajovanej prílohe, ktorá bola riadne oboznámená na hlavnom pojednávaní sa skutočne nachádza listina - oznámenie o predčasnom ukončení ITP datovaná dňom 12.10.2021. Táto listina však bola doručená Krajskému súdu Banská Bystrica 25.11.2021 a v spise sa nachádza aj listina - vyhodnotenie použitia ITP datovaná dňom 30.11.2021, ktorá bolo Krajskému súdu Banská Bystrica doručená 08.12.2021, v ktorej je uvedené, že ITP bolo použité v čase od 16.08.2021 do 24.11.2021. Z uvedeného podľa súdu jednoznačne vyplýva, že na listine, na ktorú poukazuje obhajoba, je omylom uvedený nesprávny dátum 12.10.2021 a táto listina bola vyhotovená až po skutku uvedenom v obžalobe a ITP bola zákonne vykonávané až do 24.11.2024, čo bolo aj Krajskému súdu Banská Bystrica riadne oznámené 25.11.2021, aj keď s nesprávnym označeným dátumom (11.10.2021) vyhotovenia listiny.“

Záverom svojho odôvodnenia sa Špecializovaný trestný súd konkrétne vyjadril k úvahám ohľadom ukladania trestov.

Proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu podal obžalovaný L. W. odvolanie, ktoré odôvodnil v podstate nasledovne:

„Napadnutý Rozsudok je podľa nášho názoru nezákonný, arbitrárny a v rozpore so zásadou in dubio pro reo. Trváme na nezákonnosti obrazovo-zvukového záznamu vyhotoveného na základe rozhodnutia

Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. Ntt/130/2021-667-V-KSBB, zo 16.08.2021.

Prvým podstatným dôvodom, ktorý spôsobil nezákonnosť obrazovo-zvukového záznamu je skutočnosť, že tento nebol súčasťou vyšetrovacieho spisu v celosti od vznesenia obvinenia. Obhajoba predmetnú skutočnosť opakovanne namietala v návrhu na odmietnutie obžaloby, vo vyjadrení k obžalobe a na hlavnom pojednávaní. Máme zato, že takýmto postupom došlo k porušeniu práva na obhajobu, ktoré nie je možné zhojiť dodatočne (poskytnutím celého obrazovo-zvukového záznamu obhajobe až v súdnej časti trestného konania).

Druhým podstatným dôvodom ich nezákonnosti je podľa nášho názoru rozpor s ustanovením § 4a ods. 1 Zákona o ochrane pred odpočúvaním. Na rozhodovanie o použití informačno-technických prostriedkov podľa tohto zákona je vecne príslušný krajský súd; to neplatí, ak ide o vec patriacu do pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu. Teda ITP sa aplikovali na základe rozhodnutia nepríslušného súdu, nakoľko zákonným súdom v tomto prípade, a teda príslušným na rozhodnutie o ich použití bol práve Špecializovaný trestný súd.

Tretím podstatným dôvodom nezákonnosti obrazovo-zvukového záznamu je fakt, že z utajovanej prílohy, konkrétne zo žiadosti o ukončenie ITP z 11.10.2021 vyplýva, že dôvod vyhotovenia obrazovo-zvukových záznamov pominul. Ak bola táto žiadosť spísaná 11.10.2021 je zrejmé, že počas spísania žiadosti neexistoval dôvod na ich používanie. Od momentu vyhotovenia tejto žiadosti je podľa nášho názoru vyhotovovanie obrazovo-zvukových záznamov pri tomto skutku v rozpore s ustanovením § 114 ods. 5 Trestného poriadku. Z uvedeného teda nepochybne vyplýva, že dôvodom žiadosti o ukončenie ITP z 11.10.2021, bola skutočnosť, že už neboli splnené zákonné podmienky pre ich ďalšie využívanie. Skutok, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu sa mal stať 12.10.2021. V zmysle zákona - Trestného poriadku, malo byť vyhotovovanie ukončené 11.10.2021, a preto je obrazovo-zvukový záznam, ktorý zachytáva priebeh skutku v celom rozsahu nezákonný. Súd sa s uvedeným vysporiadal na str. 6 napadnutého Rozsudku: 'Z uvedeného podľa súdu jednoznačne vyplýva, že na listine, na ktorú poukazuje obhajoba, je omylom uvedený nesprávny dátum...'

Poukazujúc na nezákonné získanie záznamov ITP o skutku, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu a uplatňujúc doktrínu plodov otráveného stromu, nie je možné ich nezákonnosť ospravedlniť omylom uvedeným nesprávnym dátumom, ale je nevyhnutné pripustiť záver, že celé trestné stíhanie proti obžalovanému je nezákonné! Pripustením a vykonaním takéhoto dôkazu v konaní dochádza aj k rozporu s ustanovením § 119 ods. 3 Trestného poriadku. Podľa nášho názoru nebolo preukázané s určitosťou, že obvinený mal prijať úplatok. Svedok F. L. vo svojom výsluchu zo 07.06.2023 uviedol, že žiadne peniaze nikomu nedával a iné veci tiež nie, nikomu nič nedal. Ďalej využil svoje právo podľa § 130 ods. 2 Trestného poriadku a odmietol vypovedať. Obžalovaný taktiež tvrdil, že nikdy od nikoho nič nezobral. Predmetné skutočnosti súd nevzal vôbec do úvahy pri hodnotení skutkového stavu. Súd pri svojom rozhodovaní uprednostnil domnienky, špekulácie, ako aj nezákonný dôkaz bez toho, aby vychádzal zo zisteného skutkového stavu, ktorý bol v tomto konaní preukázaný, t. j. obžalovaný žiaden úplatok nevzal od nikoho. Obžaloba sa uspokojila len s prečítaním výpovede údajného poskytovateľa úplatku. Nevypočutie tak dôležitého svedka na hlavnom pojednávaní považujeme za závažný nedostatok konania. Obžaloba sa ani nepokúsila zobjektívizovať výpoveďou svedka skutkový stav a súd bez ďalšieho nesprávne uznal vinu. Zároveň súd opomenul zohľadniť skutočnosť, že ITP boli na pracovisku obžalovaného dlhší čas, cca 2 mesiace počas tohto obdobia pracoval obžalovaný na tomto pracovisku viackrát, avšak nikdy sa nedopustil žiadneho korupčného alebo obdobného konania. To taktiež podporuje, že v tomto prípade ide o zle vyhodnotenú situáciu zo strany súdu a orgánov činných v trestnom konaní.

Počas celého konania nebol vyprodukovaný jediný priamy alebo nepriamy zákonný dôkaz, ktorý by preukazoval spáchanie skutku. Celá obžaloba, ako aj napadnutý rozsudok sú založené výlučne na jedinom dôkaze - obrazovo-zvukovom zázname, ktorý je však nezákonný. Na tomto obrazovo-zvukovom zázname, ktorý trvá 00:34 sekúnd nie je viditeľné, či v cestovnom doklade bola uložená bankovka v akej hodnote alebo iný predmet, či obžalovaný vôbec niečo vyberal priamo z cestovného dokladu. 'Charakteristický šuchotavý zvuk', ako je uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, nestačí na preukázanie prijatia bankovky a už vôbec nie na vyslovenie viny obžalovaného. Šuchotavý zvuk vydávajú aj strany cestovného dokladu pri ich prevracaní. Mohlo ísť len o obyčajný papierik alebo iný podobný predmet. V tomto prípade ide len o domnienky obžaloby na ktorých základe rozhodol, podľa nášho názoru nezákonne, súd. To, že nie je možné vôbec identifikovať predmet 'úplatku' vytvára

veľké pochybnosti o spáchaní skutku, a preto je nevyhnutné v tomto prípade použitie zásady 'in dubio pro reo'.

Obžalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky oslobodil obžalovaného L. W. spod obžaloby alternatívne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie obžalovaného L. W. je dôvodné.

Podľa § 119 ods. 3 Trestného poriadku „Za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, preverka výpovede namieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti“.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov. „Ak sa informačno-technický prostriedok použil v rozpore s týmto zákonom, záznam získaný pri takom použití alebo akýkoľvek iný výsledok nezákonného použitia informačno-technického prostriedku nijaký štátny orgán ani iný orgán verejnej moci nesmie použiť ako dôkaz, ani uznať za dôkaz okrem trestného alebo disciplinárneho konania proti osobe, ktorá záznam nezákonne vyhotovila alebo dala príkaz na jeho vyhotovenie. Nezákonne získaný záznam alebo iný výsledok sa musí zničiť v prítomnosti zákonného sudcu príslušného na vydanie povolenia do 24 hodín od protiprávneho použitia informačno-technického prostriedku.“

Špecializovaný trestný súd rozhodol o uznaní obžalovaného L. W. za vinného v rozpore s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami z nasledujúcich dôvodov.

Obžalovaný v odvolaní tvrdí, že obrazovo-zvukový záznam je nezákonný a zároveň uvádza, že z jeho obsahu nie je možné identifikovať predmet „úplatku“, a preto je nevyhnutné rozhodnúť za použitia zásady in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Obžalovaný L. W. popieral a stále popiera spáchanie skutku, ktorý je mu kladený za vinu a v odvolaní namietol nezákonnosť použitia ITP, a tak nepoužiteľnosť informácií získaných z obrazovo-zvukového záznamu, pretože:

- 1) tento záznam nebol súčasťou vyšetrovacieho spisu v celosti od vznesenia obvinenia,
- 2) ITP sa aplikovali na základe rozhodnutia nepríslušného súdu,
- 3) obrazovo-zvukový záznam, ktorý zachytáva priebeh skutku z 12. októbra 2021 bol vyhotovený v čase, keď ITP už nemal byť aktívny.

K bodu 1) - Záznam nebol súčasťou vyšetrovacieho spisu v celosti od vznesenia obvinenia - najvyšší súd uvádza:

Vzhľadom na kontradiktórnosť trestného konania a povinnosť orgánov činných v trestnom konaní, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, ako aj pre uplatnenie práva na obhajobu obvineného, je potrebné zabezpečiť všetky (kompletné) zabezpečené záznamy z ITP získaných podľa § 114 Trestného poriadku na základe príkazov príslušného predsedu senátu.

Obžalovaný argumentuje tak, ako keby táto časť spisu (obrazovo-zvukový záznam) bola pred ním a jeho

obhajcom doposiaľ nedostupná, čo ale nie je pravda. Preštudovaním spisu najvyšší súd zistil, že obhajca na prvom hlavnom pojednávaní konanom 1. októbra 2024 vyhlásil, že v spise nie je celý záznam z odpočúvania, ktorý prokurátor navrhoval prehrať, a preto súd postupom podľa § 277 ods. 3 Trestného poriadku uložil prokurátorovi zabezpečiť celý záznam (viď. č. I. 119). Následne bol záznam z ITP generálnou prokuratúrou predložený, o čom prvostupňový súd obžalovaného riadne oboznámil (č. I. 127 a 128). Na hlavnom pojednávaní konanom 18. októbra 2024 obhajca obžalovaného navrhol odročiť hlavné pojednávanie za účelom oboznámenia sa s celým obsahom ITP a za účelom zváženia návrhov na doplnenie dokazovania. Na hlavnom pojednávaní konanom 20. januára 2025 súd oboznámil súbor „VN0406 - Camera 1 - 12.10.2021“ a súbor „VN0416 - Camera 1 - 12.10.2021“, v čase od 10:35:15 h do 10:39:14 h, pričom obhajca obžalovaného uviedol, že ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemá (viď. č. I. 151).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že obžalovaný a jeho obhajca mali možnosť sa s chýbajúcim záznamom riadne oboznámiť, čo aj urobili, a teda bol a je im známy. Najvyšší súd preto nemôže akceptovať tvrdenie, že tým došlo k porušeniu práva na obhajobu, ktoré nie je možné zhojiť dodatočne (poskytnutím celého obrazovo-zvukového záznamu obhajobe až v súdnej časti trestného konania). Jeho argumenty by boli prijateľné iba vtedy, ak by namietaná časť obrazovo-zvukového záznamu bola pred nimi utajená počas celého trestného konania a keby nemali možnosť sa s ňou vôbec oboznámiť.

K bodu 2) - ITP sa aplikovali na základe rozhodnutia nepríslušného súdu - najvyšší súd uvádza:

Zo žiadosti Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky, Sekcia inšpekcie a vnútornej kontroly, Odbor inšpekcie FR SR Banská Bystrica z 9. augusta 2021 o vydanie súhlasu na použitie ITP vyplýva, že sudcovi krajského súdu bola podaná žiadosť o vydanie súhlasu na použitie ITP pre podozrenie z páchania hospodárskej trestnej činnosti (pašovania tovaru) a z páchania trestnej činnosti zneužívania právomoci verejného činiteľa.

Zo súhlasu sudcu Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. p.: Ntt/130/2021-667-V-KSBB, zo 16. augusta 2021, na použitie ITP vyplýva, že súhlas na použitie ITP bol vydaný, zjednodušene povedané, za účelom odhalenia „pašerákov“ cigariet a iného tovaru a odhalenia prípadne s nimi spolupracujúcich colníkov. Predmetom záujmu teda boli prioritne trestné činy poškodzujúce finančné záujmy Slovenskej republiky a zneužívania právomoci verejného činiteľa. Vecná príslušnosť krajského súdu bola opodstatnená a zákonná, pretože obsahovo v konkrétnom čase nešlo o prípad spadajúci do vecnej príslušnosti Špecializovaného trestného súdu v zmysle § 4a ods. 1, veta za bodkočiarkou zákona č. 166/2003 Z. z. podľa, ktorého „Na rozhodovanie o použití informačno-technických prostriedkov podľa tohto zákona je vecne príslušný krajský súd; to neplatí, ak ide o vec patriacu do pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu“.

O súhlase na použitie ITP teda rozhodol vecne príslušný sudca Krajského súdu v Banskej Bystrici. Okrem toho najvyšší súd preskúmaním utajovanej prílohy zistil, že vydaný súhlas na použitie ITP zodpovedá požiadavkám legality, legitimacy i proporcionality. Preto odvolacie argumenty obžalovaného v tejto časti nebolo možné akceptovať.

Nad rámec nevyhnutného najvyšší súd k bodu 2) ešte poznamenáva, že zákonnosť a procesná použiteľnosť informácií získaných použitím ITP sa odvodzuje od zákonného rozhodnutia príslušného orgánu (v tomto prípade predsedu senátu) o použití ITP. Vzhľadom na to, že tento skutok bol v rámci nasadeného informačno-technického prostriedku zaznamenaný náhodne ako vedľajší výsledok, rozhodoval o použití týchto ITP sudca Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne a miestne príslušný orgán podľa § 4a ods. 1 zákona o ochrane pred odpočúvaním, pretože v tom čase a pre daný účel nešlo o vec patriacu do pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu.

Podľa § 7 ods. 2 alinea druhá zákona o ochrane pred odpočúvaním informácie získané použitím informačno-technického prostriedku, ktoré sa nevzťahujú na dôvody jeho použitia uvedeného v žiadosti, sa môžu použiť ako dôkaz v trestnom konaní, len ak sa týkajú trestnej činnosti, v súvislosti s ktorou

možno použiť informačno-technický prostriedok.

Podľa § 114 ods. 7 Trestného poriadku v inej trestnej veci, ako je tá, v ktorej boli vyhotovené obrazové, zvukové alebo obrazovo-zvukové záznamy, možno záznam ako dôkaz použiť len vtedy, ak ide o trestné konanie pre úmyselný trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky, korupciu, trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa, trestný čin legalizácie výnosu z trestnej činnosti alebo pre iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva.

Podľa R 22/2020

Ustanovenie § 115 ods. 7 Trestného poriadku vyžaduje na použitie záznamu telekomunikačnej prevádzky ako dôkazu v inej veci, ako je tá, v ktorej sa odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vykonal, ako jedinú podmienku iba to, aby aj v tejto inej trestnej veci bolo vedené trestné konanie pre niektorý z trestných činov predpokladaných v § 115 ods. 1 Trestného poriadku (tzv. vecná súvislosť), t. j. pre niektorý z trestných činov (príp. viaceré), ktoré zákonodarca určil ako tie, ktoré odôvodňujú taký závažný zásah do práv dotknutých osôb, akým odpočúvanie nepochybné je (princíp proporcionality).

Slovo „súčasne“ použité v ustanovení § 115 ods. 7 Trestného poriadku sa viaže výlučne k Trestným poriadkom „požadovanej“ právnej kvalifikácii a nie k okamihu získania či použitia záznamu telekomunikačnej prevádzky, čo znamená, že taká kvalifikácia konania, aká sa vyžaduje pre vydanie príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 ods. 1 Trestného poriadku, sa súčasne (zároveň) požaduje aj v inej trestnej veci, v ktorej taký príkaz vydaný nebol a v ktorej odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky nebol vykonávaný, avšak v ktorej sa legálnym spôsobom, pri dodržaní zákonom stanoveného postupu, získané informácie majú použiť.

Totožne treba vykladať aj obsahovo zhodné ustanovenia § 113 ods. 9, § 114 ods. 7 a § 118 ods. 7 Trestného poriadku upravujúce použitie záznamov zo sledovania, obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov a záznamov z porovnávania údajov v informačných systémoch v iných veciach, než v ktorých boli získané.

Rovnaké kritéria, ako v predchádzajúcich právnych vetách, sa uplatnia aj vtedy, ak sa majú v trestnom konaní použiť ako dôkaz informácie získané použitím informačno-technického prostriedku podľa zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním) v znení neskorších zmien a doplnkov. Aj v tomto prípade je použitie takto legálne získaných informácií ako dôkazov v trestnom konaní podmienené iba tým, že toto konanie je vedené pre taký trestný čin, v konaní o ktorom Trestný poriadok použitie takých informačno-technických prostriedkov, ktorými boli informácie podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním získané, pripúšťa; to platí aj v situácii, keď sa informácie získané použitím informačno-technického prostriedku podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním nevzťahujú na dôvody jeho použitia uvedené v žiadosti (§ 7 ods. 2 veta druhá zákona o ochrane pred odpočúvaním).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že obrazovo-zvukový záznam z 12. októbra 2021, ak by spĺňal požiadavku legality, by bol získaný na základe rozhodnutia príslušného orgánu, pričom jeho použitie v tomto trestnom konaní by bolo v súlade s podmienkami stanovenými v § 7 ods. 2 zákona č. 166/2003 Z. z., aj § 114 ods. 7 Trestného poriadku. S ohľadom na vyššie uvedené najvyšší súd nemohol akceptovať argumenty odvolateľa týkajúce sa vecnej nepríslušnosti krajského súdu na vydanie súhlasu na použitie ITP.

K bodu 3) - obrazovo-zvukový záznam, ktorý zachytáva priebeh skutku z 12. októbra 2021 bol vyhotovený v čase, keď ITP už nemal byť aktívny - najvyšší súd uvádza:

Špecializovaný trestný súd k tejto námietke obvineného uviedol nasledovné: „K námietke obhajoby, že ITP boli použité nezákonne, pretože v utajovanej prílohe sa nachádza žiadosť o ukončenie vyhotovovania obrazovo-zvukových záznamov datovaná dňom 11.10.2021 a skutok sa stal 12.10.2021, je nutné uviesť, že v utajovanej prílohe, ktorá bola riadne oboznámená na hlavnom pojednávaní sa skutočne nachádza listina - oznámenie o predčasnom ukončení ITP datovaná dňom 12.10.2021. Táto listina však

bola doručená Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 25.11.2021 a v spise sa nachádza aj listina - vyhodnotenie použitia ITP datované dňom 30.11.2021, ktoré bolo Krajskému súdu v Banskej Bystrici doručené dňa 08.12.2021, v ktorom je uvedené, že ITP bolo použité v čase od 16.08.2021 do 24.11.2021. Z uvedeného podľa súdu jednoznačne vyplýva, že na listine, na ktorú poukazuje obhajoba, je omylom uvedený nesprávny dátum 12.10.2021 a táto listina bola vyhotovená až po skutku uvedenom v obžalobe a ITP bola zákonne vykonávaná až do dňa 24.11.2024, čo bolo aj Krajskému súdu v Banskej Bystrici riadne oznámené dňa 25.11.2021, aj keď s nesprávnym označením dátumom (11.10.2021) vyhotovenia listiny.“

Vyššie uvedený záver Špecializovaného trestného súdu je zmätočný, nesprávny a nezodpovedá realite.

Najvyšší súd zistil, že na č. 1. 15 utajovanej prílohy sa nachádza listina Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky, Sekcia inšpekcie a vnútornej kontroly, Odbor inšpekcie FR SR Banská Bystrica, č. 87/2021/SIVK-14/V, z 11. októbra 2021, označená ako „Oznámenie o predčasnom ukončení prevádzky informačno-technického prostriedku“ s dátumom 11. októbra 2021. V tomto oznámení adresovanom Krajskému súdu v Banskej Bystrici sú uvedené dôvody predčasného ukončenia používania ITP s tým, že v zmysle § 6 ods. 2 zákona č. 166/2003 Z. z. o predčasnom ukončení používania ITP informujú krajský súd.

Vyššie uvedené tvrdenia Špecializovaného trestného súdu o tom, že išlo o „žiadosť“, že išlo o „oznámenie s dátumom 12.10.2021“, či o tom, že dátum 12.10.2021 bol uvedený „omylom“ sú celkom zjavne nesprávne.

Podľa § 6 zákona č. 166/2003 Z. z.

(1) Orgán štátu je povinný v priebehu použitia informačno-technických prostriedkov sústavne skúmať, či trvajú dôvody ich použitia. Ak tieto dôvody pominuli, je povinný použitie informačno-technických prostriedkov okamžite skončiť.

(2) O skončení použitia informačno-technických prostriedkov podľa odseku 1 orgán štátu je povinný informovať zákonného sudcu, ktorý je oprávnený rozhodnúť o súhlase podľa § 4.

(3) Orgán štátu vedie prehľad o počtoch vydaných súhlasov a odmietnutých žiadostiach, pričom zodpovedá za jeho úplnosť.

Orgán oprávnený na použitie informačno-technických prostriedkov má povinnosť kedykoľvek v priebehu používania týchto prostriedkov na základe súhlasu sudcu (počas doby v ňom uvedenej) skúmať existenciu dôvodov ich použitia podľa zákona o ochrane súkromia pred odpočúvaním. V prípade, ak zistí, že tieto dôvody už pominuli, je povinný okamžite skončiť ich používanie.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, bez akýchkoľvek možných špekulatívnych úvah, že Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Sekcia inšpekcie a vnútornej kontroly, Odbor inšpekcie FR SR Banská Bystrica dňom 11.10.2021 okamžite skončilo používanie ITP (v súlade s § 6 ods. 1 zákona č. 166/2003 Z. z.) a o tom informovalo zákonného sudcu (v súlade s § 6 ods. 2 zákona č. 166/2003 Z. z.).

Okamžité skončenie používania ITP z hľadiska de iure znamená, že všetko čo bolo zistené po okamihu formálneho a právneho skončenia používania ITP podľa § 6 ods. 1 zákona č. 166/2003 Z. z., síce ešte nedemontovaným, hoci stále de facto funkčným zariadením ITP je pre účely trestného konania nepoužiteľné, pretože informácie - dôkazy takto získané nespĺňajú podmienku legality (neboli získané v súlade so zákonom).

V predmetnej veci bol usvedčujúci obrazovo-zvukový záznam získaný 12.10.2021, a teda až po tom ako bolo použitie ITP už de iure, v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 166/2003 Z. z. skončené, v dôsledku čoho je tento dôkazný prostriedok pre účely trestného konania, na preukazovanie viny obžalovaného nepoužiteľný. Odvolacia námietka obžalovaného v tejto časti je správna a opodstatnená.

Špecializovaný trestný súd uznal obžalovaného L. W. za vinného v podstate len na základe jediného

usvedčujúceho dôkazu, a to obrazovo-zvukového záznamu získaného v rozpore so zákonom (viď. vyššie), ktorý dôkaz nemohol a nemal byť na hlavnom pojednávaní vykonaný a na ktorý nemohol súd v zmysle § 7 ods. 3 zákona č. 166/2003 Z. z. a § 119 ods. 3 Trestného poriadku prihliadať. Žiadne iné zákonným spôsobom získané a relevantné dôkazy preukazujúce vinu obžalovaného prokurátor súdu nepredložil, a tak neostalo najvyššiemu súdu iné len menovaného spod obžaloby oslobodiť.

Riadiac sa uvedeným rozhodol najvyšší súd tak, ako je vyjadrené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.